

ADRIEMSCHE SCOURANT.

DINGSDAG 6 JANUARI.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donnerdag, Vrijdag en Zaterdag, is f 5 2/3 per maand.

De prijs der Advertentien, die ten etwijfregels, f 1.00, en voor elken regel daarvan 20 centen, behalve 35 centen voor elke plaatsing.

Nederlandsche berichten.

ENGLAND.

Londen, 5 dec. Men kent thans officieel de wijzigingen, die in het herstel ministerie van sir R. Peel hebben plaats gehad. De hertog van Buccleuch is voorzitter van den raad, lord Ellenborough eerste lord der admiraliteit, en lord Haddington bewaarder van het gemaal.

De toetoe van levensmiddelen van het vaste land en vooral ook uit Nederland naar Engeland is in de laatste weken weder zeer aanzienlijk geweest. Een Londensch blad van den 30den december deelt een breedte opgave daaromtrent mede, waarin onder anderen voorkomt, dat in de vorige week het stoomschip *Ocean* uit Rotterdam te Londen heeft aangebragt een lasting van 40 ossen, 39 koeien, 33 varkens en 620 schapen; zijnde het grootste aantal stuks vee, dat nog in een enkel schip van het vaste land was aangebragt. Niettegenstaande het onstuimige weder was al dit vee in den besten toestand aangekomen. De varkens waren een geheel nieuw artikel van aanvoer uit Nederland. Nog vermeldt de opgave, dat de toetoe van visch uit Holland te Londen zeer toeneemt en dat deze van een zeer goede kwaliteit is.

Londen, 5 Jan. Een algemeen bevel van den hertog van Wellington bepaalt, dat de soldaten van het Engelsche leger voortaan katoenen in plaats van linnen hemden en broeken, en dat de linnen broeken door wollen stoffen zullen vervangen worden. Deze maatregel veroorzaakt een groot wantrouwen in het noorden van Ierland, alwaar de linnen-nijverheid een groot gedeelte der bevolking middelen van bestaan verschaft. Men berekent inderdaad, dat het Engelsche leger jaarlijks minstens 64,000 stuks linnen waad verbruikt. Het verlies van een zoo groot debouché zoude, vooral op dit oogenblik, een ware ramp voor de linnen-districten van Ierland zijn.

Volgens berichten uit Hongkong is het onlangs tegen geheime opium-afkoopers en opium-rookers uitgebrachten doodvonnis, met 's keizers toestemming, veranderd in levenslange deportatie. Men houdt het voor niet onwaarschijnlijk, dat de Keizer over het algemeen de doodstraf voor opium-handelaren en opium-afkoopers geheel en al afschaffen en den verkoop van opium geheel verboden zal.

De meeste Engelsche bladen maken aan om, tegenover Amerika een krachtvolle houding aan te nemen. De *Star* zucht het zeer toe, dat de Britsche zeevloot in den laatsten tijd zoo aanzienlijk versterkt is.

De *Chronicle* heeft het Parlement aan, om niet te wachten tot dat Engeland slechts de keus overblijft, om een beleediging te dulden of oorlog te voeren, maar op de zijdelingsche bewegingen van den president Polk te antwoorden met het nemen van zulke krachtdadige maatregelen, als aan het Noord-Amerikaansche congres ontzag konnende inboezemen.

FRANKRIJK.

Paris, 5 Jan. De commissie van de Kamer der Deputeerden, die belast is met de redactie van het adres van antwoord op de treursede, is heden vergaderd geweest en heeft het verlangen te kennen gegeven, den president van den raad te hooren. Waarschijnlijk zullen de ministers zaterdag een bijeenkomst met de commissie hebben.

De verkiezingen zijn thans zeer druk bij de hoven

Mold en Thiers. Er wordt gewaarslaagd over de te volgen gedraging door het linker centrum, getuigd door de discussie over het adres van antwoord op de kroon-pach en zijn gevolg tevoet, waar hij tot herstel zijner gezondheid de handen gebruikt, geheel op de Fransche wijze. Hij neemt werkelijk in beterschap toe.

Gisteren morgen ten 11 ure heeft de graaf de Saint-Mauris, die de gezanten bij het hof inleidt, zich met twee koetsiers koetsen naar de verblijfplaats van den Marokkanischen gezant *Sid-el-Redj-Abdel-Kader-Ben-Mohamed-Achache*, pasha van Totaan, begereu, ten einde Z. Exc. met zijn gevolg naar het paleis der Tuilerien te geleiden. Volgens hofgebruik liet de gezant aan de pikours, koetsiers, en elk een paar handschoenen geven; ten 11 ure stelde zich de prachtige stoet rijtighen stapvoets in beweging. De stoet was aldus samengesteld: vooreerst twee pikours in zilveren literoi, te paard, de eerste vergulde koets, van buiten sierlijk beschilderd, met het Fransche wapen, van binnen met wit satijn bekled en getekend door acht bruine met goud en marokijn opgetuigde paarden, wier manen kunstiglijk met goud en groene linten ineangestruemd waren. In deze koets zaten de graaf *St. Mauris* en ter rechterzijde de gezant in zijne schitterende uniform van pasha. De tweede koets was even prachtig en insgelijke met acht paarden bespannen. Deze koets en twee andere hofkoetsen met 2 paarden en vergezeld door 4 pikours te paard, besatteden het gevolg des gezants.

Al deze vreemdelingen beschenwen met nieuwsgierigheid de merkwaardigheden, die zij op hunnen weg ontspotteden. Bij de aankomst aan de Tuilerien, waar reeds de raad der ministers en vele hoofdofficieren bijeen was, hield de stoet omstreeks 12 ure bij den kleinsten trap, genaamd dien der gezanten, op en de graaf *St. Mauris*, benevens de gezant en zijn gevolg begaven zich naar de zaal der marschalcken om te wachten, tot dat de koning hen zende konnen ontvangen. Hier werden zij verrast door het gezigt van het franje de regent en ligte ruitery en door dezelfde krijgsmanier.

Ruim een kwartier was later werden zij ten gehoor binnengeleid bij Z. M. den koning, die op zijn troon gezeten was, omringd door zijne zonen, door de ministers en door eenen schitterenden staf. De gezant heeft zijne geloofsbrieven overhandigd en vervolgens had er tusschen hem en Z. M. een gesprek en wisseling van complimenten plaats, welke de gezant zeer gevoelig betoek over het goede onthaal, dat hij alom op Franschen bodem had ondervonden en het verlangen, dat hij kon verspreiden te kennen gegeven, dat de goede verstandhouding tusschen Frankrijk en Marokko op heete gronden moogt gevestigd worden. De koning heeft met zeer veel welwillendheid geantwoord, welk antwoord door den heer *Dezobry* in het Arabisch werd overgebracht. Vervolgens heeft de gezant alle leden van zijn gevolg den koning voorgesteld, waarna hij zelf aan de koningin, de prinses en prinsessen voorgesteld werd.

Na den afloop der audientie is de geheele stoet weder op dezelfde wijze naar het hof van den gezant terug gegaan. Gelijk men begrijpen kan, had deze prachtige vertooning een groot belangstelling op de hoven gemaakt. Ten half twee ure was de gezant terug gekomen. Men heeft hem ook op het diner op de Tuilerien geroepen, waar ook de ministers gesamenlijk waren, en des avonds is een wettelijk feest *Paris, 5 Jan.* Heden waren de negen bureaux

der kamer vergaderd tot het verkiezen van de leden der commissie, belast met het opstellen van een adres van antwoord op de treursede. Het aantal bureaux zijn ministeriele leden, in slechts een één lidde oppositie, de heer *St. Marc Girardin*, gekozen. Het getal der stemmenden bedroeg in het geheel 355, waarvan 209 tot de ministerielen en 146 tot de oppositie behoorden.

BELGIE.

Brussel, 4 Januari. De koning is heden, om de nieuwsjaarsplichtplegingen te ontvangen, vroegtijdig voormiddag van Laeken op het paleis in deze stad gekomen. Bij deze gelegenheid zijn aan den hofingang, behalve de twee gewone schildwachten, ook twee manschappen van de *guides* te paard geplaatst. Deze schijnen de onbewoogbaarheid in acht te nemen, welke men bij de manschappen en paarden der Engelsche kavallerie-schildwachten opmerkt. Voor het paleis vindt men echter geene ruiterschildwachthuisen gelijk elders.

— Een voorval, hetwelk reeds op den avond vooerkersdag moet hebben plaats gehad, doch waarover tot dusverre weinig of niet, althans met te weinig samenhang, om er iets zekers van op te maken, in het openbaar gesproken is, wordt thans gezegd op het volgende neder te komen. Na het groot diner ten hove van dien dag, zijn H. M. Majesteiten omstreeks half elf ure des avonds over den straatweg naar het kasteel te Laeken, onder de gewone escorte, teruggekeerd, zonder daarbij iets ongewoons te ontmoeten. Maar een half uur vroeger was aan de kruising van den spoorweg tusschen het station van de *Allée verte* en die van de *porte du Nord* een schot gelost op de kavallerie-patroelje van vier onder-officieren der *guides*, door welke bij die gelegenheden de afstand tusschen het plein der koningin en de brug van Laeken op erkenning bereden wordt. Het schot trof niet, maar de marechal des logis verklaart het fluiten van den kogel duidelijk gehoord te hebben; zijn paard schrikte er van, en zette het op den galop, terwijl onmiddellijk een tweede schot gehoord werd. De overige kavalleristen verapreidden zich angstenda aan de zijde van den weg om den dader te ontdekken, doch vruchteloos. Het vreemde daarbij is, zoo als de *Observateur* van heden van eenen ooggetuige zegt versomen te hebben, dat twee van de brug van Laeken geposteerde gendarmes te paard onder die bedrijven geheel werkeloos bleven, en op de hun daarop door de andere officieren gelane vraag, verklaarden, dat hunne paarden, door het dubbele schot verschrikt, niet in de rigting, van waar het schieten gehoord was, konden gebragt worden. Ik behoef echter nauwelijks te zeggen, dat aan de tijdingen van dat dagblad, niet altoos onbepaald geloof te geven is.

Statenlandsche berichten.

's Gravenhage, 2 Jan. Men wil, dat het plan bij de regering bestaat, om de ontwerpen, ter uitvoering van artikel 6 der grondwet (stem- en kiesregt) in te trekken. De afkeuring, die deze ontwerpen in de centrale afdeeling der Kamer hebben ondervonden, aan deartoe de aanleidende oorzaak zijn.

Onthoon men aanvankelijk meende, dat de eerste bijeenkomst der Tweede Kamer eerst tegen 15 februari zou plaats hebben, gelooft men thans, dat de bijeenroeping tegen een vroeger tijdstip zal geschieden. **'s Gravenhage, 3 Jan.** Gisteren heeft de Hooge Raad een haastig belangrijk arrest gebragt. Men zal

Terugblik en Vooruitzicht bij den aanvang van het jaar 1846.

Voor de twee en dertigste maal bestraalt de nieuwjaarszon het vaderlandsche strand sedert herschepping van den staat.

Waar vindt men den wigchelaar, die ons voorze of de aanvangende jaarsloop ons gelukkige, of meer heillooze, dagen zal aanbrengen? Wat men er niet al om geven, om maar de kans te kennen berekenen? Bestonden er nog orakelspraken hoe grooten getale zouden niet nieuwsgierigen ter devaart er heen gaan?

Maar neen. De toekomst, zegt men, is voor 's menschen blik verborgen.

O ja Voor die niet ziet. Zoo ook het tegenwoordige. Voor dengene, die daarvoor de oogen sterft of zich een blinddoek laat aanleggen.

Doch het ligt in der menschen aard, dat zij wil bedrogen zijn, — al zouden zij zich zelven moed bedriegen. Het onbegrijpelijke wil niet meer gereedelijk aan den man. Het hocus pocus, dat profetie plag op te luisteren, en daaraan zoo gretig gehoor deed geven; de beguichelende schijn, welke de wigchelaar of orakelspraak omkruist, misleidt menigeen niet meer; maar nu misleidt zich zelven, wanneer hij daaruit besluit, dat er niet meer iets wezenlijks aan kon zijn.

Laat het bedrog geweest zijn, dat de zonnegod zich den schijn van eene boven-menschelijke begaafdheid poogde te geven. Zijne voorspelling zal, echt niet falen, mits hij maar zich niet onbedachteloos blootstelt om, al gissende naar meer dan hij zoeken kan, zich te vergissen. Het wezenlijke van de kunst ligt in de oefening der natuurlijke vatbaarheid om, door aandachtige waarneming en ernstige overmerking van het gebeurde en gebeurtenis, met de verkregene kennis van de oorzaken van den tegenwoordigen toestand, de deels onafzakebare, deels afschietbare nog onder zekere voorwaarden afwendbare gevolgen daarvan te voorzien. Wat voor het geslacht oog van menigen, als toekomst, zoo ondoorgrondebaar schijnt, zal meerendeels hoort later blijken slechts uitkomst te zijn, tot welke het tegenwoordige alreeds heeleide.

Maar kan die wetenschap eenige nuttigheid hebben? Weinig, in het geval zoo als men van die twee officieren heeft gelezen, die arm in arm bedaad, het dek van een reddeloos schip bleven wandelen slechts hunne gangen verkortende, naarmate de ven al meer en meer onder water dook, tot dat langs de gansche romp met hen in de diepte gezonden. Veel, in zo verre de toekomst, ten onoverwinnelijk, echter, ten deele, nog afwachten mogt zijn.

De ervaren leidekker, bemerkende dat het makker aan het dak op eene sport der onbetreft lichter duistert, voorziet met gewisheid, dat hij ladder en al zal nederstorten. Hadden zij, die nederen stonden, het evenzeer geweten, zij hadden misschien middelen kunnen aanwenden, om den ten minste te verzechten.

Wanneer men met volle krachten in een bodem vat zigt gieten, is het oorbaar, hoe mogelijk het ontkennen, dat het immer gevuld worde. Maar, gewisheid is te voorspellen, dat dit onmogelijk zijn, zoo lang er aan het vat geen bodem gegeven is.

Zoo is het, dat de terugblik op het gebeurde kennis kan geven van de oorzaken van het nog bevoorende, en daardoor het vooruitzicht verschaffen de gevolgen, waartoe die, zoo blijvende, onvoldoende delijk moeten leiden, maar tevens de middelen wijst, waardoor zij wellicht weg te nemen, en dien de uitkomst te veranderen kan zijn.

1 januari 1846.

Blik op de Nederlandsche vertegenwoordiging, door E. VAN VLIET.

Sedert eenige dagen geeft de Nieuwe Rotterdamse Courant beschrijvingen van de zittingen der Staten in Engeland, en van de twee laatste zittingen van het Engelsch Parlement. Die beschouwingen kunnen belangrijk worden genoemd, want de redactie dankt voor de beschrijving, welke zij zoude eene grondige beschouwing van den toestand der partij in ons land, niet belangrijker zijn voor het Nederlandsche publiek?

Een als alle constitutioneel bestuurd worden, en hebben wij ministers, en ministers, en niet-ministerieel gezinde vertegenwoordigers, die ons uitbrekt een ministerie en een oppositie. Het wenschelijke van een ministerie willen wij voor oogenblik zwijgen; de behoefte daaraan wordt, zoo buiten de Kamer door iedereen erkend, door een die eene begrip van constitutionele regering heeft, maar wij zullen met een paar woorden spreken over niet-ministerieel vertegenwoordigers, in de hoop, dat weinige woorden, over een zoo gewichtig en veelvattend onderwerp, ervaren dan wij, zullen lokken, hetzelfde grondiger te beschouwen. Wij daartoe nog kort in het land terug.

Niemand, zelfs hunne staatkundige tegenstander, ontkennen de kundigheden van de niet-ministerieel vertegenwoordigers, en toch vinden

(1) (Wij meenden de plaatsing van dit onderwerp niet te mogen weigeren, al denken wij, in eenen punt, niet met den schryver eensstemmig.)

oorsprong wegens geederen, ten uitvoer naar Neêrlandsch Indië bestemd, waarop het gewone visa verlangd wordt, van nu af behooren ingezonden te worden onder het navolgende adres: aan het ministerie van binnenlandsche zaken, 23ste afdeling.

Op vrijdag, 23 dezer, zal aan het lokaal van het gouvernement te Arnhem worden aanbested; het onderhouden van het Apeldoornsche kanaal, gedurende vier jaren, ingaande met den 1sten januari 1846, en eindigende met den 31sten december 1849. Het besiek zal op de gewone plaatsen ter lezing liggen.

Deft, 4 jan. De heeren officieren van het eerste bataljon van het regiment grenadiers en jagers, in garnizoen alhier, zullen, op dinsdag den 12den dezer, een concert doen geven door de muziek van voornoemd regiment, onder directie van den heer F. Dunkler, in den schouwburgzaal op Stads Doelen, waarvan de opbrengst zal strekken tot het verschaffen van werk en verdiensten aan den behoeftigen ambachtsman.

Utrecht, 2 jan. Men verneemt, dat de alhier gevoerde instructie in de zaak van zekeren gepensioneerden kapitein T. H. Fr., die oulangs te Amersfoort is aangehouden, ten einde spoedt. Hij wordt verdacht gehouden, zich van een gedrukt blad coupons, behoorende tot een certificaat van het administratie-kantoor van Ketwich en Voombergh, enz. toevallig te hebben weten meester te maken, vóór het was ingeruld en geteekend. Behalve drie te Maarsseu uitgegeven coupons schijnt hij nog zeven anderen te hebben in omloop gebracht, nadat daarop verschillende nummers en de naamteekening Voombergh gesteld waren.

Zwoll, 3 jan. De bekende vervolging tegen den heer K. van Hulst, als uitgever van den Bijwagen, werd heden voor de arrondissements-regtbank alhier in het openbaar voortgezet. De belangstelling van het publiek in deze hoogst gewichtige zaak, van welker beslissing de vrijheid der drukpers afhangt, was uitermate groot. Het publiek-ministerie, handelende op hooger last, gerepresenteerd door mr. G. D. Ribbicus, substituut-officier, hield, op grond der wet van 1 juni 1830, de beschuldiging vol, dat in genoemd geschrift DE WAARDIGHEID EN HET GEZAG DES KONINGS BOOSAARDIG EN OPENBAAR AANGERAAND EN BINSCHTIPPELIJK OF GELIJKE WIJS GEHOORD, GESMAAD EN GEASTERD ZOUDE ZIJN GEWORDEN.

Als verdediger van den beklaagde trad mr. J. W. G. Bosservain, advocaat te Arnhem, op.

Na deze vervolging te hebben afgeschilderd als eene poging om de Nederlandsche pers den genadeslag te geven en het vrije woord, ter schraging van het rampzalige stelsel van behoud, te onderdrukken; toonde ZEd. aan, dat dit geschrift, ver van vervolging, integendeel achting en bijval verdende.

Vervolgens wierp ZEd. eene exepitie op. Artikel 5 der aangehaalde wet schrijft eene voorloopige verwijzing en instructie voor, welke niet in den vereischten vorm hebben plaats gehad; wordende den beklaagde thans feiten ten laste gelegd, welke noch in de dagvaarding in persoon, noch in het vonnis van verwijzing staan uitgedrukt.

Ten principale deed de bekwame pleiter zien, dat het gemencmilieerde opstel niets betafte dan de beoordeeling eener openbare acte der regering, en bestreed met kracht, op grond van 's konings onschendbaarheid, de stelling, dat Z. M. voor de daaden zijner ministers aansprakelijk zou zijn. Zulke eene stelling zoude, in Frankrijk, verkondigd, met 600,000 franken boete gestraft worden; en hier wil men de tegenstelling als misdrijf aantekenen.

Het is ons niet mogelijk den redenaar hier op den voet te volgen; kundende wij, echter, niet nalaten te vermelden, met welke epitheta die trouwrede doorzinningen in de Tweede Kamer werd bestampeld.

De heer de Kempenaer noemde haar onbeduidend, dwivster, dubbelzinnig; de heer van Goltstein, raadselachtig, geheimzinnig; de heer van Dam van Isselt, slaauwhartig; de heer Uitwerf Stertng, onbeduidend; de heer Hofman zelfs zou getwijfeld hebben of ze wel waarheid betafte en een ander lid het woord laghartigheid gebruikt hebben.

Deze schoone pleitrede, oerlang in den Snelwagen te lezen, zal ook afzonderlijk verkrijgbaar worden gesteld. De klem der aangevoerde argumenten doet ons, en ieder die ze heeft aangehoord, in het belang der regering, op volledige prijspraak hopen.

zich herinneren, dat de heer N, lid der hervormde Nederlandsche kerk, door den kerkeraad der gemeente te Zutphen verkozen was tot diaken, maar dat hij weigerde zich die benoeming te laten welgevallen, en dat, ten gevolge daarvan, kerkvoogden der gemeente te Zutphen van hem gevorderd hebben de betaling van den bij reglement vastgestelden uitkoop, door het provinciaal collegie op f 100 bepaald. De weigering van den heer N. om deze som te voldoen, noodzaakte de kerkvoogden hem deswege te dagvaarden voor den kantonregter te Zutphen. Bij vonnis van den kantonregter tot betaling veroordeeld zijnde, is de heer N. van die uitspraak in hooger beroep gekomen bij de arrondissements-regtbank te Zutphen, doch met dit, zoodat hem treurig gevolg, dat door deze het vonnis van den kantonregter werd bevestigd.

Tegen dat vonnis is de heer N. bij den Hoogen Raad in cassatie gekomen. De eisch daartoe steunde hierop: dat de reglementen, die door den regter waren toegepast, voortvloeiden uit het algemeen reglement van 1816; dat dit reglement, als van den koning afkomstig, onwettig en ten eenemale onverbindende was, daar, volgens de grondwet, den koning zoodanige magt over de kerk niet toekwam, als door hem daarbij toen was uitgeoefend; dat dus de regter geschonden had of verkeerd toegepast de artikelen van de grondwet, handelende over de Godsdienst. Deze middelen werden door mr. Blussé ontwikkeld in een uitvoerig pleidooi, welke sedert eenige weken reeds algemeen verkrijgbaar is gesteld.

Mr. G. M. van der Linden heeft dezelve voor de kerkvoogden te Zutphen bestreden, aantoonende hoe de geheele tegenwoordige inrigting der Nederlandsche hervormde kerk op het reglement van 1816 rustte, en mitsdien dat kerkgenootschap even onvermijdelijk moest ineenstorten, zoodra dit reglement onwettig en onverbindend werd verklaard, als het gebouw te zamen vallen moet, waarvan men den grondslag weggraaft; en, voornamelijk, nu wijders betoogende, dat de heer N., zich zelven voor lid der kerk erkennende, en dit, als in facto vaststaande, aanhemende, daardoor noodwendig het wettige en verbindende van het reglement van 1816 erkennen moest, daar het genootschap in zijnen tegenwoordigen toestand geen bestaan had zonder dat reglement, en geen lid denkbaar was zonder genootschap; dat daarenbovende bevoegdheid der hand, welke het reglement van 1816 ontworpen en der kerk aangeboden had, niet in aanmerking kon komen, daar, hoe onbevoegd zij ook wezen mogt, de kerk het reglement had aangenomen, en dit dus noodwendig verbindend was voor de leden.

Overeenkomstig de conclusie van den procureur-generaal van Maaßen, heeft nu gisteren de Hooge Raad, met aanneming hoofdzakelijk van de middelen, in cassatie voor kerkvoogden aangevoerd, den eisch tot cassatie verworpen en den heer N. veroordeeld in de boete en kosten.

Het gerucht wil, dat de minister van binnenlandsche zaken zoude benoemd zijn tot grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw. Men leidt daaruit af, dat de afstreding van dezen minister als eene op handen zijnde gebeurtenis moet beschouwd worden; doch deszelfs opvolger wordt nog met geene zekerheid genoemd. Zelfs hoorde men in de laatste dagen de namen dergenen, die vroeger op aller lippen zweefden, minder in aanmerking brengen.

Bij koninklijk besluit zijn dezer dagen eenige algemeene voorzetselingen gearresteerd met betrekking tot de uit te geven muntbiljetten. Voorerst zullen van dezelve in omloop komen biljetten van f 500, f 100, f 20 en f 5. Zij hebben het formaat der bankbiljetten, en zijn, naar gelang der sommen, in onderscheidene kleuren gedrukt. Zij dragen het Nederlandsche wapen, den stempel der Nederlandsche Bank, en de naamteekening van den minister van financiën. De agent van het ministerie van financiën, de staatsraad van Iddekinge, is meer bijzonder met de controle der biljetten belast.

De Gravenhage, 4 jan. Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken heeft ter kennis van de belanghebbenden gebracht, dat, naar aanleiding eener in de volg-orde der afdelingen van dit ministerie gemaakte verandering, van den versten dezer af, de negende afdeling, welke ophoudt onder dien naam te bestaan, is geworden de zeste afdeling; en dat derhalve de certificaten van Nederlandschen

ne woorden tegen de ministeriële voordragten ge-
men ingang bij hunne medeleden. Zijn die me-
deleden dan zoo halsstarrig, of zoo kortzigtig, of
zoo baatzuchtig? — Welk onpartijdige zal dit niet
ya beantwoorden? — Er zijn er; helaas! die niet
van kortzigtigheid, anderen, die niet van baatzucht
zijn vrij te pleiten; maar, den hemel zij dank —
wij zeggen het, met de volste overtuiging — het
meerende is ter goeder trouw, en stemt zoo als zij
vermeent, meest overeenkomstig de belangen te zijn,
die zij op zich genomen heeft te behartigen. Zelfs
eenige niet-ministeriële vertegenwoordigers, die wij
daarover onderhouden, hebben ons dit volmondig
toegestemd.

Waarom, vinden dan de woorden — de, bijna
altijd zoo diep doordachte woorden van onze niet-
ministeriële vertegenwoordigers — zoo weinig ingang?
Omdat, helaas! omdat hunne redevoeringen — hoe
sierlijk, hoe kernachtig ook — niet overtuigen.
Ziet hier, waaraan dit door ons wordt toegeschreven.
Wij spreken bij onderving, en zullen ter staving
een voorbeeld aanhalen.

Den 11den dezer zoude het ontwerp van wet, tot
inwisseling van muntspecien, in de Kamer worden
behandeld; wij waren te 's Gravenhage, en gingen de
beraadselingen over dat belangrijke ontwerp bijwo-
nen, met den wensch, dat het, zoo als het was,
zoude worden afgestemd. Welnu, na de sierlijke
redevoering van den niet-ministeriële vertegenwoordiger
VAN DAM VAN ISSELT, zouden ook wij — waren
wij lid der Kamer geweest — wellicht voor de wet
hebben gestemd. En daarin, in de dikwijls verster-
pende verdediging van een ministeriële voordragt door
niet-ministeriële gezinden in de Kamer, ligt, on-
zes insiens, de oorzaak van den geringen invloed van
van de volken der wettelijke op hunne medeleden.

Welken duurzamen staatkundigen invloed, toch,
kunnen de gevoelens dezer toeken hebben, wanneer
zij zelve het niet onderling eens zijn? wanneer de
welsprekendsten hunner, van tijd tot tijd, voor mi-
nisteriële ontwerpen spreken, wanneer dezen zeggen,
of door hun votum schijnen te toonen, vertrouwen te
stellen in de woorden, de met gesloten deuren gedane
veranderingen, eens ministers, wiens stelden zij
zagen te bestrijden?

Welken duurzamen staatkundigen invloed, toch,
kunnen de gevoelens dezer niet-ministeriële leden heb-
ben, wanneer derzelve kundigste en tevens welspre-
kendste redenaars voor wets-ontwerpen stemmen, uit
aanmerking, dat de oud vaderlandsche trouw in
den handel ons nog zoude zijn bijgebleven; dat de
heimelijk gegeven mondelinge inlichtingen van eenen
minister de zwartigheden zouden hebben opgelost,
welke het beschreven wets-ontwerp zoude hebben doen
geboren worden? — Wij herhalen het, wij werden
wanneer het Hollandsch bloed raakte aan het giten,
wij herhalen het, wij werden door de welsprekende improvisatie van
den heer VAN DAM VAN ISSELT. Als redenaar heeft
zijn Edal Mogende, zeker zijn doel bereikt; hij heeft
overtuigen, zal velen hebben doen voorstemmen,
die, anders terzijde, even als wij zouden gadaan
hebben — tegen ministeriële voordragten gestemd. Maar
en de behandeling dezer vragen resumeert ons ge-
voelen — was dit raadsaam voor eenen niet-mi-
nisteriële gezinden vertegenwoordiger? mag een volks-
vertegenwoordiger dit doen? Beide vragen moeten
onzes insiens, met veel worden beantwoord.

In eenen tijd, zoo als door ons wordt beleefd,
na al hetgeen gebeurd, en over dat gebeurde, zoo
wel in als buiten de Kamer gezegd en geschreven is,
niet de partijen scherp afgekeerd zijn, en moeten
de volken van den staatkundigen vooruitgang, nimmer
en in geest, geal, hande stem geven aan ontwerpen
van eenen minister, wiens regeringsbeginselen door hem
worden voorgedragen. Welnu, waar, zal dit somwijlen
schadelijk kunnen zijn? — maar, eensteeds, is het
schadelijk daarvan meer dan voldoende, dan wettelijk;
en zoodaer behooft in de tegenwoordige omstan-
digheden de vraag niet te wezen: wat schadelijk is,
maar wat schadelijk is, of de dit meer minder
schadelijk zoude zijn. De volken van den vooruitgang
van het land, die niet in zijn genoege, om een
wetsontwerp te verwerpen; derhalve zullen
ontwerpen, die er door kunnen niet worden verwor-
pen, al stemmen al de voorstanders van staatkundi-
gen vooruitgang, en aldende bezuinigen, tegen
de ministeriële, al om dat het komt uit handen,
aan den bestuur, in het algemeen, zij hunne goed-
keuring niet kunnen hechten. Derhalve zal hun
afkeurend votum, al geldt het niet of meer nutti-
ge of noodzakelijke ontwerpen, zelden of ooit direct
schadelijk zijn (2). Maar zelfs, al ware dit het geval,
al konden de volken van staatkundigen vooruitgang,
niet door steeds gezamenlijk tegen te stemmen,
wetsontwerpen doen verwerpen, zoude dit, op den
zegen weg, niet nuttiger zijn voor het land? Zoude
niet meer overeenkomstig het standpunt dier ver-
tegenwoordigers zijn, dan hunne goedkeuring van
noodaange ontwerpen? — Immers is het noodwendig
volg van de ondersteuning van een wetsontwerp
de voortdurende van het bestuur van den minister die
aanvoerd; derhalve is dat lijnrecht strijd met
de gevoelens en de wenschen van diezelfde herfor-
mings-gezinden, en dat, volgens hen, op het onder-
houden, en het land, moet uitloopen? In

— Eene laatste afkeurend votum voortdurend scha-
delijk kunnen zijn, hebben zij de beslissende meer-
derheid van de Kamer, dat door hen zoude ondersteund worden.

mers moet het stemmen van een niet-ministeriël
vertegenwoordiger, na eene sierlijke, welsprekende
verdediging van een wets-ontwerp, van gewichtigen in-
vloed zijn op al de andere leden? De Kamer bestaat
uit ministeriële, niet-ministeriële en weifelende leden.
Van de ministeriële wordt niet gesproken: die stem-
men altijd, immers bijna altijd, voor; rest de oppo-
sitie en de weifelenden. Maar wie gevoelt nu niet den
indruk, welken de verdediging maken moet van eene
ministeriële voordragt, door een lid der oppositie;
vooral, wanneer die door een begaafd redenaar wordt
voorgedragen? Zullen de weifelenden, die wellicht —
om bij het eens genomen voorbeeld te blijven — door-
drongen van de juistheid der redeneringen van professor
VAN ACKERSDIJK, voornemens waren tegen de muntwet te
stemmen, op het hooren van de schitterende rede-
voering van eenen man als de heer VAN DAM VAN ISSELT,
niet weggesleept worden, en... voorstemmen, waar
anders door hen zoude tegen gestemd zijn? — Wij
herhalen het, de heer VAN DAM VAN ISSELT heeft zijne
toehoorders weggesleept; maar mag een vertegen-
woordiger dit doen? — Maar al te dikwijls verwart
men den redenaar-volksvertegenwoordiger met den
redenaar-advokaat. Wel is waar, heeft ook de maat-
schappij, in het algemeen, belang bij het straffen der
misdadigen, maar slechts indirect; en alhoewel wij het
niet verdedigen, en verzeeren van het goed te keu-
ren — den advokaat, die van de gaaf van welspre-
kendheid, van zijne regts-, taal- en menschen-
kennis, gebruik maakt, om den regter weg te sle-
pen, is... verschoonbaar? Zoo dikwijls zijn er
zedelijk verlichtende omstandigheden, ten voordeele
van eenen regters schuldigen beschuldigde! zoo dik-
wijls worden door advokaat biddende, weenende, wan-
nende, en andere andere voor den geest, wanneer
hij voor den regter spreekt; en zood ligt wordt dan ver-
geten, dat ook de advokaat niets anders dan de wet
mag voor oogen hebben; al is de wet hard en al
spreekt het hart nog zoo luide voor den beschuldig-
de!... Maar de vertegenwoordiger zijner medebur-
gers staat op een hooger standpunt dan de verde-
diger van den beschuldigde. Zijn doel mag nimmer
zijn, zijne toehoorders weg te slepen! Hij moet WIL-
LIS overtuigen of zwijgen. Zijn goedkeurend votum
kan dikwerf velen medestepen; maar zijne welspre-
kendheid, zijne reputatie van kundigheid, dikwijls ook
zijn standpunt van bekeerd niet ministeriël gezind,
kan al de weifelende leden overhalen, en oorzaak
zijn, van het aannemen eener wet, die, hadde hij
tegengestemd, immers niet ten voordeele van dezelve
gesproken, zoude zijn verworpen, — en dat niet uit
overtuiging van de nuttigheid, maar omdat zij weg-
gesleept werden door de kens der woorden en de
sierlijke voordragt van een rijk begaafd voor niet-
ministeriël-gezind bekenden redenaar... (3)

Wanneer wij aan deze, zoo wij vermoeden echt con-
stitutionele beginselen, een aantal redevoeringen van de
meesten de hervormings-gezinde vertegenwoordigers
loetsen, dan zien wij, dat de weinige invloed, welken
zij tot nu toe op de Kamer hebben uitgeoefend, groot-
tendeels aan het niet steeds opvolgen dezer beginselen is
te wijten. Er zijn kortzigtige, baatzuchtige leden in de
Tweede Kamer, — welke vergadering is zonder leden
die hunne beginselen aan hun belang onbegrijpelijk
maken, of die altijd het kaf van het koren weten te
onderscheiden? — maar de meerderheid zijn brave
lieden, die het goede willen en het wel meenen met
hun land. En het is onze innige overtuiging, dat, wan-
neer de leden der oppositie, steeds EMPIRIC zullen
afstemmen, en wanneer geen hunner immer een
ministeriël ontwerp zal verdedigen; wanneer het
tegenspreken derzelve door hen steeds aan de kun-
digsten en welsprekendsten hunner zal worden op-
gedragen; wanneer die redenaars er steeds op nit
zullen wezen om te vertuigen, — dat zij dan spoedig-
hoe gering hun aantal thans ook zij, eenen staatkun-
digen invloed in de Kamer zullen verkrijgen; sterk
genoeg, om die verbeteringen te doen doorgaan, wel-
ke nu even dikwerf als welsprekend, zoowel in als
buiten de Kamer, te vergeefs zijn aanbevolen en
voorgesteld.

— *Knouledge is power*, wanneer men van zijne
kennis slechts weet gebruik te maken, en zich door
niets, niets ter wereld, op zij naden laat voeren, en
ten aanzien van al hetgeen betrekking heeft tot alge-
meen bestuur en wetgeving, is niets schadelijker
dan halve maatregelen.

Amsterdam, 19 december 1845. VAN VLIEET.

Brieven-posterij.

II.
Wanneer wij nu, na de voorgaande aanmerkingen,
het verhaal van het gebeurde herlezen, hebben wij
daarin twee, zeer onderscheidene, handelingen op te
merken.

Ten eerste. Den 26sten november jl. is te Arn-
hem, door den commissaris van politie een pakel,
dat uit Amsterdam, per diligence onderneming, aan
het adres van den heer L. A. GRANDPÉRE MOLINÉ ver-

(3) Zoude het nimmer gebeurd zijn, dat een aantal
vertegenwoordigers zich gerust stelden, met de gedachte,
indien VAN DAM VAN ISSELT, (of eenig ander bekende
niet-ministeriël gezinde) voorstemt, dan kan ik het ook
wel doen? — Moet dit voor de kundige, welsprekende
opposanten geen reden tot groote omzigtigheid zijn, in het
gebruik maken hunner talenten, vooral ten aanzien van
onderwerpen, over welke zij met de minderheid hunner
bekende staatkundige vrienden in gevoelen verschillen?

onden was, aangehouden en in sequester gesteld,
op grond van eene wet, onder eene vroegere heer-
schappij uitgevaardigd, doch als, in het jaar 1815,
tijdens de invoering der grondwet van dat jaar in
werking zijnde aangemerkt, en mitsdien, tot dat
daarin op eene andere wijze zal zijn voorzien, nog
ten huidige dage kracht behoudende.

De onderwerpelijke wet is gedagteekend den 27sten
van de maand prairial in het negende jaar der
Fransche republiek, en voor een ieder, die de ver-
zameling van het Bulletin der Lois van dien tijd
bezit, of dezelve ter inzage kan bekomen, op bladz.
112 van het derde deel, derde serie, te lezen. Het
voorschrift der Nederlandsche grondwet, volgens het-
welk de genoemde wet, tot dat daarin op eene an-
dere wijze zal zijn voorzien, kracht behoudt, is te
vinden in het tweede der additionele artikelen, zoo
wel in de uitgave van 1840 al in die van 1815.

In zoo verre is derhalve den belanghebbenden, of
hij zich al onaangenaam teleurgesteld en misschien
groef benadeeld mag vinden, letterlijk genomen,
geen onrecht aangedaan. Maar wat hij met reden kan
betreuren, is, dat, in het verstreken tijdverloop van
ruim 32 jaren, nog geen Nederlandsch bewindsman
heeft kunnen goedvinden zich te verdedigen tot het
daarstellen van de noodige verordeningen ter vervan-
ging van de vreemde wetgeving, die, wel is waar,
grondwettig, doch slechts als provisioneel, dat is,
tot dat daarin op eene andere wijze zoude zijn voor-
zien, van kracht is gebleven. En vermits de grond-
oorzaak, waardoor die staat van zaken zoo lange
heeft kunnen voortduren, in de grondwet ligt, kan
hem ook niet de overtuiging ontgaan van de nood-
zakelijkheid, dat in die grondwet vergadering gebragt
worde.

Maar: ten andere. Aannemende, dat de grond-
wet, in verband met het voortdurend verlaten van
al de achtervolgende Nederlandsche bewindsmannen,
de tegenwoordige ministers daaronder begrepen, waar-
door de te gemeet geziene vervanging der provisioneel
in kracht gelatene vreemde wetten tot heden zonder
gevolg is gebleven, den bewindsman een onbetwistbaar
regt gaf, om de zuivere uitvoering der wet van prai-
rial, IXde jaar, te bevelen, zoo heeft, des ontvinderd,
de belanghebbende onttegenzeggelijk over hem aange-
daan onrecht zich te beklagen, omdat die wet zelve
niet overeenkomstig haren inhoud uitgevoerd is. De
ambtenaar der politie mogt regtmatig het per dili-
gence verzonden pakel aanhouden. Die ambtenaar
voldeed, zoo men leest, aan den hem door die zelfde
wet opgelegden plicht, door het pakel binnen het mur aan
den directeur der brieven-posterij ter hand te stellen,
om te handelen: zoo als is voorgeschreven bij artikel 5
van die zelfde wet, dat is, (want zoo gebiedt dit arti-
kel) om het aangehaalde pakel duidelijk per post aan
zijne bestemming te doen geworden. Maar de direc-
teur der posterij heeft dit niet gedaan, hij heeft, in
plaats daarvan, het pakel aan eene andere bestem-
ming, aan den minister van financiën, opgezonden.
De wet van prairial gaf hem geen regt daartoe; de
grondwet gebiedt, dat die wet kracht behoudt,
geenszins dat zij verkracht moet worden. Zoo als de
belanghebbende van den directeur zegt vernomen te
hebben, heeft deze volgens instructie gehandeld. Het
spreekt van zelve, dat, de posterijen eene afdeeling
van de financiën zijnde, de directeurs kunne instruc-
ties van den minister van dat departement ontvangen.

Uit een en ander blijkt dus, (dit is de eenige
aanmerking, met welke de beleedigde zich vergenoegt
zijn verhaal te besluiten,) dat niet alleen eene verou-
derde wet uit het schoone tijdstip der Fransche repu-
blieke is opgewarmd, doch dat Zijne Edal, de heer VAN
HALL buitendien heeft goedgevonden het kwellende
en onaangename van die wet te verbergren, door,
op eigen gezag, artikel 5 van die wet binnen wer-
king te stellen of te veranderen!

In Engeland, het bij uitstek constitutionele land,
waarop men zich zoo gaarne, te pas of te dnpas,
beroept, zoude in zulk geval de benadeelde voor den
regter den directeur van de brieven-posterij om scha-
deloosstelling voor het gepleegde onrecht aanspreken.
Het zou alsdan te bezien staan, in hoe verre deze
zich daartegen door eene hem gegeven ministeriële
instructie kan dedden, maar, dit aangenomen zijnde,
zoude in allen gevalle de minister de aanspra-
kelijkheid daarvoor niet kunnen ontgaan. Toen, in
1832, in eenen tijd van vrede of althans zonder oor-
logsverklaring, mitsdien onwettigerwijze, door het
Britsche gouvernement de Nederlandsche schepen on-
der embargo waren gesteld, was het advies van voor-
name Engelsche regtsgeleerden, dat de kooplieden te
dier zake de tolbeambten, die het bevel tot uitvoe-
ring gebragt hadden, en vervolgens, bij opklim-
ming, derzelve lastgevers, voor het hof van den
exchequer hadden te vervolgen.

Hoe men ook denke over het nut en de noodzake-
lijkheid dat de brieven-posterij, in het belang van
de regelmatigheid en veiligheid der briefwisseling, een
monopolie zij van den staat, met de bedoeling der
instelling is niet verenigbaar dat zij gebezigd worde
om; hetzij door onmatige kostbaarheid, hetzij door
opzettelijk eponthoud, de briefwisseling te stremmen.
Terwijl de Fransche wet, tot handhaving van het
monopolie, de verzending door andere vervoermidde-
len dwarsboonde, had zij althans de billijkheid om
aan de posterij de onverwijfde bezorging der aange-
haalde paketten aan derzelve adressen te bevelen.
De daardoor ten laste van den geadresseerde komen-
de porten, mogen, indien de verzending door een an-
der vervoermiddel eene overtreding geweest is, als

boete van hem gevorderd worden; het eigendom van de aan hem geleverde waarden, klein of groot, ten er niet bij verband zijn. Maar in zaken van briefwisseling van die waarde vaak, door eenendag ophoud, voor hem verloren gaan. Men vrage den heer van HALL op wat grond hij zich heeft meester gemaakt van hetgeen niet zijn eigendom was, en waarvan hij niet kon weten of de eigenaar het in zijne handen hadde willen toevertrouwd hebben?

20 december.

Letternieuws.

Staatkundige Brieven. De vervolging tegen de drukpers, met name tegen de Arnhemse Courant. Een woord van D. D. aan allen, die den koning, het vaderland en hunne vrijheden liefhebben.

De vrijheid van drukpers is het palladium onzer vrijheden.

Mr. F. A. VAN HALL.

Zevende Brief. Zalt-Bommel, JOH. NOMAN EN ZOON 1845.

Onder dezen titel ziet een brochure het licht, welke én om de belangrijkheid der daarin behandelde zaak, én om de wijze, waarop die zaak daarin behandeld wordt, de aandacht van het publiek allezins waardig is, en welker lezing wij ten zeerste aan de lezers der *Arnhemse Courant* aanbevelen.

De ondoordachte en ongepaste vervolging, tegen de pers ingesteld, heeft het der pers ten duren pligt gemaakt, alle poging tot inruiking harer vrijheid, zoo veel in haar is, tegen te gaan en te verijdelen.

Alle onafhankelijke bladen in den lande hebben zich van dien pligt gekwezen en opmerkenswaardig is de volstrekte eenstemmigheid, waarmede de vrije organen der publieke opinie de tegen de drukpers ingestelde vervolgingen als onverstundig, ONSTAATKUNDIG ten eenemale ONGEGROND hebben gebrandmerkt.

Het *Weekblad van het Regt*, het *Handelsblad*, de *Flieringse Courant*, de *Nieuwe Rotterdamse Courant*, het *Utrechtsch Avondblad*, de *Noord-Brabander*, de *Tijd*, het *Journal du Limbourg*, het *Weekblad van den Helder* en het *Nieuwe Diep*, de *Kamper Courant*, — al deze bladen, gezwezen van *Arnhemse Courant* en den *Spelwagen*, hebben eenpariglijk het doodvonnis over de ingestelde vervolging uitgesproken.

Ook de heer D. D. heeft den tijd niet ongebruikt laten voorbijgaan en zijnen pligt vervuld. Zijnen pligt moet ofschoon de heer THIESS den niet geringen meed heeft, zich niet enkel voor zijne redacteuren, maar ook voor zijne inzenders verantwoordelijk te stellen, en de heer D. D. alzo niet regtstreeks meer aan vervolging blootstaat, blijft niettemin de zodelijke verantwoordelijkheid voor een groot deel op hem kleven. Zijne brochure bewijst volkomen zijne bewustheid dier verantwoordelijkheid en wij hebben zijn geschrift-zelf met veel belangstelling en genoegen gelezen.

Hoe gaarne wij den inhoud-zelfen dier brochure hier mededeelden, zouden wij, echter, gelooven, daarmede misbruik te maken van de tegenwoordig vooral kostbare ruimte in dit blad. Misschien hebben wij later daartoe beter de gelegenheid.

Bovendien zal, naar wij hopen, de pleitrede-zelve van den heer DE KEMPERAER in dit blad worden medegedeeld.

Alleenlijk willen wij hier vermelden, dat deze *Zevende Staatkundige Brief* gevoelig in twee deelen kan gesplitst worden.

Het eerste gedeelte handelt over de teekenen der tijds, dien wij beleven, over de drukpers, de vrijheid van drukpers (zeer schoon het geweten der menschheid genoemd) de pogingen tot het onderdrukken dier vrijheid en het verderfelijke daarvan.

Het tweede gedeelte is uitsluitend gewijd aan de beschouwing der vervolging tegen de *Arnhemse Courant* en de slotsom daarvan is, dat die vervolging is ongegrond.

De achrij ver heeft, opdat men hem van de zijde der ministeriële niet het verwijt zou kunnen doen van partijdigheid, in een *Aankomst* tot de brochure, de eigene woorden overgenomen der hierboven vermelde dagbladen, behelzende het veroordeelend vonnis dier bladen over de vervolgingen tegen de pers.

En hiermede zullen wij onze *aankondiging* van den *Zevenden Staatkundigen Brief* sluiten; wellicht komen wij er later op terug. Eene *aanprijzing* of *aanbeveling* behoeft de brochure niet; daartoe is de pen des heeren D. D. te welversneden en zijn stijl te opwekkend.

Wij twijfelen dan ook geenszins, of de *Brief* zal met graagte gelezen worden en het zijne bijdragen tot de zegpraal der constitutionele beginselen, tot handhaving der vrijheid van drukpers, tot bevestiging der ministeriële verantwoordelijkheid en tot het BEHOUD der Koninklijke Onschendbaarheid. R.

Advertentiën.

Heden beviel voorspoedig van eenen Zoon, Vrouw **W. A. DE JONGE**, geboren **BADON GRAYEN**, den 31sten December 1845.

MINISTERIE VAN FINANCIËN.

VERPACHTING VAN TOLLEN.

Ten overstaan van den Heer Mr. M. J. VAN LOBENSSELS Notaris, residentende te Zutphen, zullen, onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Minister van Financiën, op Zaterdag den 21sten Januarij 1846, des middags ten 12 ure, ten Huize van LUCAS SWARTJES, in het Nederlandische Koffiehuis, te Zutphen, voor den tijd van drie jaren, ingaande den 1sten April 1846, in het openbaar worden verpacht:

De volgende TOLLEN, staande op den gruietowweg der Eerste Klasse van Zutphen over Lochem naar Coar, namelijk:

1o. De TOL, Gabel No. 1, aan de Bruintkweerder Brug te Wårnsveld.

2o. De TOL, Gabel No. 2, bij MAARTMAN onder Laren

en 3o. de TOL, Gabel No. 3, aan de Baltsbaek, onder Lochem.

De Voorwaarden hiervan liggen ter lezing, ten Kantore van de Heeren Ontvangers der Domeinen en der Registratie te Arnhem, Apeldoorn, Oss, borgh, Lochem en elders; verder ten Raadhuis der Steden Zutphen en Lochem, en aan de Gemeentehuizen te Laren, Wårnsveld en Karspel, zoo mede ten Kantore van den Notaris VAN LOBENSSELS en van den ondergeteekenden Ontvanger.

De Ontvanger der Registratie te Zutphen, A. VAN HOYEMA.

Op Woensdag den 7den Januarij 1846, bij inzetting, en den 21sten Januarij daaraanvolgende bij toelag, heiden des aronds ten zes ure, in het Logement de Zwaan te Velp, zal, ten overstaan van den aldaar residentenden Notaris VAN ROSENTHAL, worden verkocht:

Een HUIS en TUIN te Velp, bevattende onderscheidene VERTREKKEN met daaraangelegen TUIN en daaraan grenzend BOUWLAND, om dadelijk te aanvaarden.

††† Bij Brieven van meerderjarig-verklaring,

†† door den Hoggen Raad der Nederlanden,

† op den 27sten November 1845 verleend, goed-

gekeurd bij Koninklijk besluit van den 13den

December 1845, No. 88, en geregistreerd te 's Gra-

venhage den 23sten December daaraanvolgende, zijn

aan: AREND PATRIKUS VLEMINGH,

Landbouwer, wonende in den Emmer, op het Huis

te Weerde, Gemeente Steenderen, Kanton Doos-

borgh, Arrondissement Zutphen, gegeven de

Regten, bij de Wet aan meerderjarigen toegekend,

behoudens de bepaling van Artikel 478 van het Bur-

gerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging

ter voldoening aan Artikel 486 van hetzelfde

Wetboek.

††† De PLAATSELIJKE SCHOOL-COMMISSIE

†† SIE DER STAD ARNHEM maakt bekend,

† dat het VERGELIJKEND EXAMEN ter

vervulling van den post van Onderwijzer in de Open-

bare School aldaar, om onverwacht opgekomen be-

lelselen, geen voortgang kan hebben op den 13den

Januarij o. k., maar drie weken, en alzo tot den

3den Februarij daaraanvolgende, uitgesteld wordt,

Namens de Plaatselijke School

Commissie voornoemd

Is. AN. NIJHOFF,

Secretaris.

††† Wordt te koop aangeboden, tegen zeer

†† matigen prijs, ons daardoor spoedig, en

†† met aangenaam binnon den tijd van zes we-

ken na heden, hetzelve te zien weggeruimd, een

ORGEL, met twee klavieren, staande in de Roomsch-

Katholieke Kerk te Zevenaar, zijnde de kast geheel

EIKENHOUT in knatig snijwerk, bevattende zes-

ten Registers, benevens drie Blaasbalgen. — Te be-

vragen bij Kerkmeester van genoemde kerk.

††† De Ondergeteekende brengt door deze ter

†† kennis, dat hij zich als TIMMERMAN

† binnon deze Stad gerechtigd heeft. Hij biedt

zich tevens aan tot het vervaardigen van BOU-

KUNDIGE TEEKENINGEN en BESTEKKEN, ter-

wijl hij de Eer heeft zich deswege in de guast

van het Publiek aan te bevelen.

Arnhem, den 1sten Januarij 1846.

J. VAN HEES.

Broederenstraat, Wijk A, No. 123.

††† MAGAZIJN van Heeren MODE-AR-

†† TIKELEN, uitgekapt in de Kroon, bij

† VAN BEEKUM, op de Grootte Markt,

te Arnhem, uiterlijk tot den 15den, bestaande in

gemaakte OCHTEND-JASSEN, PALETOTS, JAS-

SEN, BROEKEN, VESTEN, Satijnen, ECHTAR-

PE, STROP-DASSEN, OVERHEMDEN, BOEKEN,

HANDSCHOENEN, BRITELS, ONDERBROEKEN,

BORSTROKKEN enz., alsmede zeer ligte viltten en

zijden HOEDEN, voor mans en kinderen, alle waar-

den laatste smaak, welke tegen zeer verminderde

prijzen worden uitverkocht.

††† De ondergeteekende verwilligt hij deze zij-
†† geerden Begunstigers, dat hij een assortiment
†† Assortiment, door hem-zelfen te
†† uitgezochte, PARFUMERIEËN heeft ontvangen, wa-
†† onder ook de Eau de Cologne des Princes, de
†† von Ponce delevij, de Savon Aromatique, de
†† von de Mille et un Nuifs, alsmede de Tinctur
†† Immédiate des Cheveux, Favoris et Mustag
†† (waardoor men onmiddellijk aan het Haar een
†† te kleur geeft), enz. — Hij heeft almede ont-
†† gen Engelsche Haarschuyers, Rowlands-Maca-
†† Oil en eene aanzienlijke partij Heeren en Da-
†† Handschoenen, van de voornaamste Fabryk
†† SOUVIN; in een woord, alles wat tot het volma-
†† van zijn Vak en Winkel behoort.

NB. Ook is hij voorzien van zeer fraaie
BLOEMEN, welke hij, door afstand
dat Artikel, tegen Fabryksprijzen aal wil
kopen.

Han Ed. Dienstr. Die

J. B. DUFRENNE

Kapper.

††† Met Mei aanteende eene KEU-
†† MEID benodigd in het Logement op
†† sendaar.

Theatre d'Arnhem.

Mercredi, 7 Janvier 1846.

1°. Deux filles à marier; — 2°. Faut
s'entendre; — 3°. Les couleurs de Ma-
guérite.

* * G. VAN ELDIK THIEME, te Arnhem,
uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld:

DE KINDERZIEKTEN. Volgens de nieuwste en be-
rijkste ervaringen van Hoogduitsche, Fransche en
sche Geneesheeren, stelselmatig bewerkt, door Dr.
BRESSLER. Uit het Hoogduitsch door Dr. H.
EVERTS, Stads-Geneesheer te Arnhem. 2
reüaal 8°.

GELDESCHE VOLKS-AEMANAK voor 1846, de
O. G. HELDRING. Twaalfde jaargang.

In Karton
Verguld op Snee en in Koker

Bij denzelfden is dezter dagen van den pers geko-
VERZAMELING VAN REGLEMENTEN voor de
cie Gelderland. Voorsien van BEREDENEERDE
TERS. 2de Druk

En debiteert verder met succes:
Ds. O. G. HELDRING, »In het zweet uws a-
zalt gij brood eten.» Een Volks-Boek, behande-
vraag:

»Hoe de armoede te stuiten en eigen verdiend brood
huysgezinnen te verschaffen, in 12wo.
Hetzelfde in School-formaat.

Ds. O. G. HELDRING, DE ARME BEDEELNA-
door Willem den Krijgsman, opgekweekt tot Godvr-
arbeiders. Een Volks-Boek, schetsende de dwijp-
bronnen van broodwinning in ons Vaderland.

* * Op heden wordt door den Boekverke-
FUHRI, te 's Gravenhage, het EERSTE NOMME-
gegeven van een nieuw MAANDWERK voor-
getiteld:

TIJD SPIEGEL.

In het licht verschijnende onder het motto

REKETS:

(Ik gelast in elks leven, als in een Spiegel,

en zich een voorbeeld te nemen aan anderen)

INHOUD: van No. I, Nieuwjaarswensen en

ten. — Maatschappelijk leven. I. Nieuwste Ma-

Maatschappij. Tot Nut van 't Algemeen. II. A-

geest. — Fransche Letterkunde. Het tweede We-

Le int errant. — Binnenlandsche Letterkunde

Nederlandsche Muzen-Almanak voor 1846. — Feti-

rien van Saturnus. I. Een oud Duitse in

II. Briefwisseling van Panch. III. Aankomst van

talien standbeeld van Willem den Zwijger. — Spr-

tijds.

Dit Tijdschrift verschijnt

maand; elk nummer

welke tegen 15 cents per vel berekend worden

het laatste Nummer, titel, inhoud en omslag

afgeleverd.

Marktprijzen.

Arnhem, 2 Januarij 1846.

Oude Weit van f 00.00 tot f 0.00; Riene

f 8.25 tot f 11.25; Rogge van f 8.30 tot f 8.70;

van f 7.20 tot f 8.20; Gabel van f 5.00 tot f 5.50;

wehe Haver van f 0.00 tot f 00.00; Voerhaver

tot f 8.25; Witte Booden van f 00.00 tot f 00.00;

Boonen van f 7.50 tot f 8.50; Grauwe Booden

tot f 00.00; Groene Erwt van f 00.00 tot f 00.00;

Erwt van f 00.00 tot f 00.00; Koolzaad van f

f 00.00; Aveelapad van f 00.00 tot f 00.00;

van f 00.00 tot f 00.00; Aardappelen van f 3.00

Boter van f 0.75 tot f 0.80 het pond.

Waterhoogte te Arnhem

Don 5 Jan. 5 El 5 Palm 8 Ruim; gev. 0.00

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekverke-